

"יומיים לפני תאריך הפעולה קניתי ב"שופרסל" קופסת רי-בה גדולה. רוקנתי אותה מה-ריבה, והכנסתי לתוכה את חו-מר הנפץ ומנגנון ההשהיה וההפעלה.

"בבוקר יום הפעולה יצאנו לדרך, אני וחברתי, רכובות על אופניים. היינו לבושות מיני מגרה. בתיקי היתה הקופסה עם חומר-הנפץ.

"כשהגענו לשופרסל, שמחתי לראות ש-העצבים שלי לא בוגדים בי, מבטיהם הבר-חנים של הפקחים בכניסה לא השפיעו עלי-בכלל.

"נכנסתי בשלוחה בדלת, ומשכתי לעצ-מי עגלה קטנה, מאלו שמשמשים בהן לנשיאת המצרכים. בוריות, בלי שאף אחד ירגיש, העברתי את הקופסה מתיקי אל תוך העגלה. עתה פסעתי, בנחה, בלי שום עצ-בנות, אל הדוכן של קופסאות-הריבה, כש-אני דוחפת לפני את העגלה. הנחתי את הקופסה מתוך העגלה על האיטסבה. אם מישהו הבחין בי, הוא היה בטוח שאני מחזירה קופסת ריבה שהחלטתי לא לקנות אותה.

היא החבלנית שהניחה את הכצצה בשופרסל בירושלים והצליחה להימלט

אימונים של החזית. יחד אתי היתה חברתי שאדיה אבו ג'זלה. התאמנו בנושק קל, ביחוד רובים אוטומאטיים, הטמנת מוקשים וטיפול במטעני חומר-נפץ.

כאשר גמרנו את האימונים, חדרנו לגדה המערבית והגענו אל משפחותינו. דאגנו ללמוד קצת עברית, כדי שלא נבלוט לעין בנסיעותינו באוטובוסים או במוניות. עסקנו בלימוד והכרת השטח. כאשר היינו חוד-רות לאיזורים יהודיים, התלבשנו תמיד כמו הישראליות, בחצאיות מיני.

לבסוף הגיעו הוראותינו. המשימה היתה: פיצוץ הסופרמרקט בירושלים. יצאנו לס-יורים מוקדמים בשטח. למדנו להכיר את המקום, את מספר העובדים, שעות העבודה, מתי צפיפות הקהל גדולה ביותר. מדדנו בדיוק את הזמן שדרוש לנו לנסיגה. העוב-דה שהמקום פעל בשיתוף שירות-עצמי הק-לה עלינו מאוד. קבענו את שעת הש ליום ששי, ה-21 בפברואר, בשעה 11 לפני-הצ-הרים. היתה זו שעת-השיא השבועית מב-חינת צפיפות הקונים.

"המזל המשיך לשחק לי"

המטנתי את חומר-הנפץ והסתלקתי במסלול הנסיגה שנקבע מראש. בימים הקרובים החל מירון נואש ביני לבין השל-טונות הישראלים. לשם הסוואה התחלתי, תיכף לאחר הפיצוץ, לעבוד כפועלת-ניקיון בבית מסויים. אולם תוך ימים מעטים נת-פסו כמה מחברותי, והתגלה אצלן נשק. החלטתי להימלט ממש בשנייה האחרונה. זה היה בשני למרק. השוטרים הגיעו לביתי, וכשלא מצאו אותי, עצרו את הורי. הצלח-תי להתחמק והגעתי בשלום לגבול.

זה היה הרגע המסוכן ביותר. כשחציתי את הגבול, נפתחה עלי אש משני הכיו-נים — גם מישראל וגם מירדן. שני הצ-דדים לא ידעו מי אני. אבל גם הפעם יצאתי בשלום. המזל שיחק לי פעם נוספת.

של עשרות נשים וילדים, את המשך סי-פורי:

כאשר פרצה מלחמת יוני 1967, עבדתי כמורה בבחארין. לפני כן שימשתי כמורה באלג'יר במשך שלוש שנים. מיד לאחר התבוסה החלטתי לחזור הביתה. הגעתי ל-ירדן וכעבור זמן קצר כבר הייתי במחנה-

המפעיל ד"ר נביע מועמר (בזמן ניתוח) מפעילה של "מזל" תרת האקדמאים, רשת החבלה של החזית שביצעה את הפיצוץ בשופרסל בירושלים.

כוחות הביטחון על חבלני השופרסל. חצתה בשלום את הירדן. משום כך יכלה השבוע להעניק את הראיון במחנה האימונים למת-

וידויה של חבלנית

נדבות החזית לשיחרור פלסטין, שם היא משרתת כמדריכה.

היא מספרת למתנדבות על מיבצעה שלה, על מיבצעה של עאידה סעד, שהטילה רי-מון על רכב בעזה, על חבלנית נוספת בשם ודידה שהרגה משתף פעולה, יחד עם פי-לגשו, ודוגמאות אחרות לחיווק המוראל. ראשידה היתה היחידה שהצליחה להימלט במיבצע השופרסל. כל שאר חברי הרשת — שזכתה לכינוי מחתרת האקדמאים — נתפסו, כולל ד"ר נביע מועמר, המנתח המ-פורסם מראמאללה.

אימונים

בהפעלת מוקשים

המשך הראיון, מטרה חבלנית ה-שופרסל, שלא היטסה לסכן את חייהם

הקפדתי במיוחד להניח את הקופסה קרוב לבקבוקי היין והבירה, כדי שההתפוצצות והאש יהיו גדולים יותר ככל האפשר."

מדריכת

חבלניות

כך נתגלו השבוע, לראשונה, פרטי הפיצוץ הגדול בשופרסל בירושלים מי-לפני שמונה חודשים, בו נהרג אדם ונפצעו רבים. והם נתגלו ישר מפיה של החבלנית שביצעה את המעשה — בראיון שנחנה לשבועון המצרי אחר סאעה. החבלנית היא ראשידה עבדו, תושבת שכם. אולם הרא-יון לא נערך בעיר מולדתה. שכן מיבצעה של ראשידה יכול להיחשב כאחד ממיבצ-עיהם המוצלחים של אירגוני החבלה: לא רק ראשידה ביצעה את משימתה, אלא שאף הצליחה להימלט מהמסור הענק שערכו

(המשך מעמוד 13)

הפוליטית של העולם הזה היתה תמיד, באופן בילעדי, בידי שלום כהן והח"מ. אנשי "מצפן" פשוט מנמים לעשות דבר שאין לו תקדים: להדביק את הריח של עצמם לזולתם.

העובדה שקיבלנו אחדים מהם לעבודה, ל-פ-נ-י שהיו אנשי "מצפן", אחרי ששאר העיתונים סירבו להעסיקם, בחודאי אינה מעידה לרעתנו. ניצול עובדה זו נגדנו, היא דוגמה מועזת של כפית-טובה.

מי מעוניין?

ולבסוף בוודאי ישאל את עצמו הקורא: מדוע מעוניינים אנשי מצפן לזרוק בנו בוך, ולתמוך ברשימת-השלום — בעודם תומכים ברק"ח בכל כוחם ברחוב הערבי?

כל ברדעת יבין את הסיבה: אין לאנשי "מצפן" שום עניין ברשימת-שלום עצמה. הם יודעים, כמונו, כי לרשימה זו אין שמץ של סיכוי לעבור את אחוזי-התמיכה. הם רק מקווים כי רשימה זו תצבור די קולות, מבין בוחריו מק"י ותנועתנו, כדי להוציא אותנו מן הכנסת — וכך להנחיל לרק"ח מונופול עולמי על התואר, "מחנה השלום" בישראל. לכן סיפקה רק"ח, באמצעות מר יעקוב חן, את התמימות שהיו דרושות להגשת הרשימה. המטרה היא ליצור "אדמה חרוכה" בין רק"ח והמערך. זאת אינה רכילות. זוהי פוליטיקה — מן הסוג הידוע לנו ממחנה הקומוניזם בימי סטאלין.

אורי אבנרי